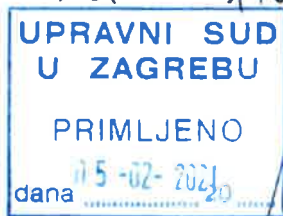

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1044/20-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Marije Moštak iz Zaboka, Hum Zabočki 49, koju zastupa opunomoćenik Zvonko Moštak iz Zaboka, Hum Zabočki 49, sin tužiteljice, Mimice Hranić iz Zaboka, Grdenci 32, koju zastupa opunomoćenica Nataša Bratković, odvjetnica u Zaboku, Matije Gupca 45a, Štefanije Kušan iz Zaboka, Lug Zabočki 30, Marije Kušan iz Zaboka, Lug Zabočki 32, i Igora Razuma iz Zaboka, Lug Zabočki 32, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, u predmetu radi izdavanja građevinske dozvole, odlučujući o žalbama protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-4459/18 od 17. prosinca 2019., na sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2020.

presudio je

Žalbe se odbijaju i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-4459/18 od 17. prosinca 2019.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-361-03/18-02/244, urbroj: 531-05-2-2-18-2 od 26. listopada 2018. i zahtjev tužiteljice Mimice Hranić za naknadu troškova upravnog spora. Navedenim rješenjem tuženika odbijene su žalbe tužitelja i Martine Carek izjavljene protiv građevinske dozvole Krapinsko-zagorske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša, Donja Stubica, klasa: UP/I-361-03/16-01/000308, urbroj: 2140/01-08/2-18-0029 od 29. ožujka 2018. kojom je investitoru Zagorskom vodovodu d.o.o. za javnu opskrbu i odvodnju dozvoljeno građenje građevine infrastrukturne namjene, vodnogospodarskog sustava odvodnje otpadnih voda – prikupljanje i odvodnja otpadnih voda Aglomeracije Zabok – Faza II., Etapa I za područje Grada Zaboka, 2. skupine, na katastarskim česticama navedenim u izreci te dozvole, u skladu s glavnim projektom, zajedničke oznake L18, koji je sastavni dio te građevinske dozvole.

Protiv pobijane presude tužiteljica Marija Moštak izjavila je žalbu u kojoj ističe da je predmetna građevinska dozvola nezakonita jer se temelji na nezakonitoj lokacijskoj dozvoli. Obrazlaže razloge zbog kojih smatra da postoje uvjeti za obnovu postupka izdavanja predmetne lokacijske dozvole, što predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku. Navodi da prema projektnoj dokumentaciji predmetna građevina prolazi sredinom nekretnine tužiteljice te onemogućava njezino daljnje korištenje. Smatra da su joj povrijeđena ustavna i

konvencijska prava. Poziva se na odredbu članka 26. Zakona o upravnim sporovima i predlaže određivanje odgovnog učinka žalbe. Predlaže da Sud usvoji žalbu.

Protiv pobijane presude žalbu je podnijela i tužiteljica Mimica Hranić iz svih zakonom propisanih razloga. Smatra da u odlukama prvostupanjskog suda i tuženika nisu dani razlozi zbog kojih prigovori tužiteljice nisu prihvaćeni te ističe da tuženik nije odgovorio na sve iznijete žalbene navode i prigovore, već se pozvao isključivo na razloge navedene u prvostupanjskom rješenju te da joj je onemogućeno sudjelovanje u upravnom postupku. Ističe da nije moguće ispitati zakonitost građevinske dozvole bez ispitivanja zakonitosti lokacijske dozvole te da je prvostupanjski sud trebao u smislu odredbe članka 44. Zakona o upravnim sporovima samostalno odlučiti o tom pitanju ili prekinuti spor do donošenja odluke u predmetu u kojem tužiteljica Marija Moštak traži obnovu postupka izdavanja predmetne lokacijske dozvole. Ističe da je investitor bio dužan uz zahtjev za izdavanje građevinske dozvole priložiti parcelacijski elaborat, što je propisano odredbom Zakona o gradnji koju citira prvostupanjski sud, a koji Zakon ne predviđa iznimke. Smatra da nije dokazan pravni interes investitora za izdavanje građevinske dozvole jer upravno tijelo u ovom postupku nije utvrdilo je li prijedlog za izvlaštenje podnesen u skladu s odredbama Zakona o izvlaštenju, što također predstavlja prethodno pitanje. Smatra da je tuženik bio dužan utvrditi je li glavni projekt izrađen u skladu s prostornim planom, odnosno utvrditi je li izjava projektanta da je glavni projekt izrađen u skladu s propisima istinita. Predlaže da Sud usvoji žalbu.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbe.

Žalbe nisu osnovane.

Presudom prvostupanjskog suda potvrđena je pravilnost i zakonitost rješenja tuženika prema kojem je investitor priložio svu potrebnu dokumentaciju i ispunio sve uvjete propisane odredbama članka 108. stavka 3., članka 109. stavka 5. i članka 111. stavka 1. Zakona o gradnji („Narodne novine“ broj 153/13., 20/17.) za izdavanje predmetne građevinske dozvole.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je glavni projekt izrađen u skladu s uvjetima određenim pravomoćnom lokacijskom dozvolom, klasa: UP/I-350-05/14-01/160, urbroj: 2140/01-08/2-15-22 od 26. siječnja 2015. te pravomoćnim rješenjem o izmjeni i dopuni te lokacijske dozvole, klasa: UP/I-350-05/16-01/000031, urbroj: 2140/01-08/2-16-0012 od 26. rujna 2016. Tužiteljice ovu odlučnu činjenicu niti ne osporavaju, već ističu prigovore koji se odnose na zakonitost predmetne lokacijske dozvole koja se izdaje u posebnom upravnom postupku pa ti prigovori ne mogu biti predmetom ovoga postupka. Pogrešno tužiteljice smatraju da obnova postupka predmetne lokacijske dozvole predstavlja prethodno pitanje bez čijeg rješavanja nije moguće riješiti ovu upravnu stvar.

Prigovore tužiteljice Marije Moštak vezane uz trasu odvodnje na k.č.br. 6539/1 i k.č.br. 6539/4 k.o. Zabok, a koje je isticala tijekom upravnog postupka i upravnog spora, prvostupanjsko tijelo je pravilno otklonilo s obrazloženjem da je trasa odvodnje određena pravomoćnom lokacijskom dozvolom i da se lokacijski uvjeti određeni lokacijskom dozvolom ne mogu mijenjati bez izmjene te dozvole.

Ista tužiteljica neosnovano traži određivanje odgovnog učinka žalbe pozivom na odredbu članka 26. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17.) jer tim Zakonom nije predviđena mogućnost određivanja odgovnog učinka žalbe protiv presude u odnosu na upravno rješenje, a odredba na koju se poziva tužiteljica odnosi se na odgovni učinak tužbe u upravnom sporu.

Tužiteljica Mimica Hranić je razloge na kojima temelji žalbu isticala kako tijekom upravnog postupka tako i tijekom prvostupanjskog upravnog spora, a prema ocjeni ovog Suda pobijana presuda i rješenje tuženika, suprotno žalbenim navodima, sadrže jasne i valjano obrazložene razloge zbog kojih prigovori tužiteljice nisu prihvaćeni.

U odnosu na žalbeni prigovor tužiteljice Mimice Hranić koji se odnosi na odredbu članka 108. stavka 3. točke 4. Zakona o gradnji, Sud ukazuje da je, s obzirom na vrijeme podnošenja zahtjeva za izdavanje građevinske dozvole, trebalo primijeniti odredbu članka 108. Zakona o gradnji ("Narodne novine" broj 153/13.) koja ne sadržava stavak 4. na koji upire tužiteljica, međutim time što se prvostupanjski sud pozvao na tu izmjenu nije povrijedio zakon na štetu tužiteljice s obzirom na pravilno obrazloženje prema kojem se u konkretnom slučaju radi o građevini infrastrukturne namjene radi čije izgradnje je investitor, između ostaloga, pokrenuo postupak za nepotpuno izvlaštenje ustanovljenjem služnosti, pa nije bilo ni potrebno formirati nove katastarske čestice.

Također, pravilno prvostupanjski sud i tuženik zaključuju da je investitor dokazao svoj pravni interes za izdavanje predmetne građevinske dozvole sukladno odredbi članka 109. stavka 5. Zakona o gradnji, u vezi s odredbom članka 22. Zakona o vodama ("Narodne novine" broj 153/09., 63/11., 130/11., 56/13., 14/14.) što proizlazi iz potvrde Ureda državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Službe za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostave Zabok, klasa: 943-04/16-01/04, urbroj: 2140-09-02-01/2-17-3 od 10. siječnja 2017., kojom se potvrđuje da su kod tog tijela pokrenuti postupci nepotpunog izvlaštenja nekretnina ustanovljenjem služnosti, među kojima su i nekretnine žaliteljica.

Pri tome pravilno prvostupanjski sud ukazuje da se prigovori vezani uz postupak nepotpunog izvlaštenja ne mogu s uspjehom isticati u postupku izdavanja građevinske dozvole pa žalbeni navodi kojima tužiteljica Mimica Hranić dovodi u pitanje jesu li prijedlozi za nepotpuno izvlaštenje podneseni u skladu s odredbama Zakona o izvlaštenju nisu pravno relevantni za ovu upravnu stvar.

Kako je u postupku nesporno utvrđeno da je glavni projekt izrađen u skladu s uvjetima određenim pravomoćnom lokacijskom dozvolom te pravomoćnim rješenjem o izmjeni i dopuni te lokacijske dozvole, paušalnim žalbenim prigovorom koji se odnosi na usklađenost glavnog projekta s odredbama mjerodavnog prostornog plana tužiteljica Mimica Hranić nije dovela u sumnju zakonitost osporenog akta.

Žalbeni navodi tužiteljice Mimice Hranić da joj je onemogućeno sudjelovanje u upravnom postupku nisu osnovani jer joj je prvostupanjsko upravno tijelo omogućilo sudjelovanje u postupku sukladno odredbi članka 116. Zakona o gradnji, te se ista odazvala na javni poziv, izvršila uvid u spis predmeta i dostavila pismeno očitovanje prvostupanjskom tijelu putem izabраних opunomoćenika.

Kraj takvog stanja stvari, a obzirom da tužiteljice u žalbama ne iznose pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drugačije rješenje ove upravne stvari, Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, slijedom čega je temeljem odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu 17. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštena službenik

